

Der er ikke her i Rigsdagen nogen som helst Tilbøjelighed til at strække sig videre end til Kommissionsforslaget. Det mener jeg at kunne sige med Sikkerhed; men saa betydeligt som Kommissionsforslaget er ændret i Altinget, vil man erkende, at jeg har Ret i den Formening, at der ikke nu er nogen Grund til her i Rigsdagen at beskæftige sig med det. Kommissionsforslaget var et Tilbud, der blev gjort fra dansk Side, men afvist fra islandsk Side.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de $\frac{2}{3}$ af Bøderne og de ved Fiskeriinspektionen konfiskerede Tings Værdi, er der, som den ærede Ordfører ved, grundet Forventning om, at Ministeren for Island vil bestræbe sig for at tilvejebringe en saadan Ordning, at det omhandlede Beløb igen kan tilflyde den danske Statskasse. For nærværende Tidspunkt anser jeg det for rigtigt at indskrænke mig til denne Bemærkning dette Spørgsmaal vedrørende.

Med Hensyn til Handelskonsulentens Forhold kan jeg gøre noget nøjere Rede. Jeg deler ganske den af den meget ærede Ordfører udtalte Opfattelse af denne Mands Virksomhed, og Ministeriet har handlet ud fra en ganske lignende Betragtning. Vi have haft den store Glæde at møde fuld Samstemmen i denne Opfattelse hos min højtærede Kollega, Ministeren for Island. Den højtærede Udenrigsminister har her i Tinget udtalt, at han vilde tage sig af denne Sag, som naturligt er, da den vedrører Islands og Danmarks Forhold til Udlandet. Han tilskrev under 10. November 1909 Islands Ministerium følgende —, jeg anser det for rettest at oplæse de vekslede Skrivelser Ord for Ord, for at der ikke paa noget Punkt skal være Tvivl om, at der er givet fuld Oplysning om hele Forholdet; de ere heller ikke saa vidtløftige, at det vil tage megen Tid —, den højtærede Udenrigsminister skrev altsaa den 10. November saaledes:

„Udenrigsministeriet tillader sig herved at omtale for Islands Ministerium en Sag, der har givet Anledning til talrige Presseudtalelser, saavel i Ind- som Udland, og som nu ogsaa er bleven fremdraget i Rigsdagen. Det drejer sig om Udsendelsen af en officiel islandsk Repræsentant til Udlandet, den saakaldte „Handelskonsulent“, Altingsmand Bjarni Jonsson fra Vogí og den af ham udfordede Virksomhed. Udenrigsministeriet anerkender fuldt ud, at det til Fremme af særlige islandsk Interesser kan være ønskeligt at have en Konsulent i Udlandet; men Ministeriet,

der har Ansvaret for Ledelsen af Forholdet til fremmede Lande, maa nødvendigvis være underrettet om Karakteren og Omfanget af den paagældende Konsulents Embedsvirksomhed. Saaledes udøves de i Udlandet virkende danske Landbrugskonsulenters Virksomhed i Overensstemmelse med Instrukser, der officielt ere meddelte Udenrigsministeriet, ligesom de nævnte Konsulenter herigennem ere officielt anmeldte til Gesandtskaber og Konsulater i de paagældende Lande.

Det vil derfor være Udenrigsministeriet som repræsenterende Monarkiet overfor Udlandet kært at blive officielt underrettet om de Instrukser, under hvilke Hr. Bjarni Jonsson virker, ligesom man vilde sætte Pris paa at kunne introducere ham til vedkommende diplomatiske og konsulære Repræsentant i Udlandet. Ministeriet maa ogsaa af den Grund anse en saadan officiel Anmeldelse af den nye islandsk Konsulent for at være af Betydning, at man derved formentlig vilde undgaa Misforstaaelser her og i Udlandet med Hensyn til Formaallet for hans Udsendelse. Paa den anden Side vilde Konsulenten faa Adgang til de paagældende Repræsentanter og vilde i paakommende Tilfælde kunne paaregne deres Støtte, hvilket formentlig i flere Henseender vilde kunne lette ham hans Stilling og Arbejde. Ministeriet tillader sig i denne Forbindelse at henlede det kgl. Ministeriums Opmærksomhed paa, at der i flere saavel danske som norske Blade er fremkommet Interviews med Hr. Bjarni Jonsson, hvorefter denne skal være fremkommen med politiske Udtalelser vedrørende Forholdet mellem Danmark og Island, der synes lidet forenelige med hans Stilling som Islands officielle Repræsentant (jfr. vedlagte Bilag) — der er saa vedlagt Skrivelser Bilag, der oplyser dette —. „Saafremt Hr. Jonsson virkelig skulde være fremkommen med saadanne, mindre vel betænkte, Udtalelser, hvorpaa Ministeriet dog savner Bekræftelse, føler man sig overbevist om, at det ærede Ministerium, der sikkert med Udenrigsministeriet vil være enig i, at det vilde være mindre heldigt, om saadanne Udtalelser fremkom fra en officiel Repræsentant, vil drage Omsorg for, at slikt ikke gentager sig.

I Henhold til ovenstaaende tillader man sig at henstille til Islands Ministerium at gøre Udenrigsministeriet bekendt med de Hr. Bjarni Jonsson i hans Egenskab af islandsk Handelskonsulent, meddelte Instrukser.